

GĚČKO

ŠKOLNÍ OBČASNÍK GYMNÁZIA MIMOŇ

Z obsahu:

Těžký život studenta – N. Šmídová (tercie)

Tajemství naší školy a náctiletých – L. Holajová (sexta)

Adaptační kurz – Š. Burešová (prima)

Výlet do Benešova nad Ploučnicí – E. Marinská, E. Matysová (sekunda)

Ralsko – K. Tahadlová (kvinta)

Komunální volby – Ch. M. Janoušková (sexta)

Perly a perličky z lavic naší školy (ze zápisků MG)

Pár slov na úvod

Před nedávnem začal nový školní rok. Než jsme se rozkoukali, je konec října, blíží se Dušičky.

Obvykle s nimi spojujeme nejen vzpomínku na naše zesnulé blízké, ale i nevlídný čas plískanic, krátkých dní a dlouhých nocí. Pranostiky o nich říkají:

Když na Dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje.

Na Památku zesnulých bývá hustá mlha, neboť pomáhá k utěšení duší.

Na Dušičky duše zemřelých oplakávají své hříchy, proto pršívá, nebo padá mlha.

Od rána mi zní v hlavě vtíravá píseň kapely s názvem Mňága a Žďorp *Spaste svoje duše*. Inspirovala mě k malému „etymologickému“ zamyšlení.

Slovo duše je přítomno v řadě ustálených spojení, která běžně používáme. Chodíme-li jako *bludné duše* nebo *duše bez těla*, jsme zpravidla zamyšleni a bez cíle. *Duchem nepřítomní* bývají žáci ve škole, zvláště když je výuka nebaví. Jsme-li v maléru, někdy se najde *dobrá duše*, která nám v těžké situaci pomůže. Většina z nás hledá nějakou *spřízněnou duši*. Je velké štěstí, když ji najdeme. A to už ani nemluvíme o *splynutí duší*! Někdy je nám zle, jsme unavení nebo nemocní a máme pocit, že *vypustíme duši*. Pocit strachu způsobí, že se naše duše zmenší a je v nás jen *malá dušička*. Poslech hudby nebo sledování hezkého filmu mohou mít na duši příznivý vliv, jsou *pohlazením po duši*. To je nám hned na světě o něco lépe. Duše však může být také čistá, nezkažená, věrná, zraněná, temná, černá, hříšná, ba dokonce bludná...

Mysleme v těchto podzimních dnech více na svou duši více než na tělo. Zastavme se, nespíchejme tolik. Vypněte televizi nebo počítač. Zapomeňme alespoň na chvíli na starosti, práci a povinnosti. Nezapomínejme na své živé blízké. Nezapomínejme žít. ☺

Marie Grigerová

Tajemství naší školy a náctiletých

Jsme náctiletí. Už to znamená nějakou predispozici k tomu, abychom si stěžovali. Na všechno. Úlohou těch, kteří jsou ještě moc mladí nebo už mají tohle období za sebou, je, aby to přežili. Ostatně co jiného jim zbývá. A protože já jsem náctiletá taky, mám též tendenci si stěžovat. A protože většina z vás je také náctiletých, možná budete v některých (těch stěžovacích) bodech souhlasit. V některých nejspíš ne, ale možná vám promluví do duše.

Někdy něco funguje, jindy ne. Všude. Někde je to pouze vidět více, jinde méně. Škola je jedním z těch míst, kde je to vidět nejvíce.

Máte doma přístup na internet?

Chápu, že je to nejspíš hloupá otázka, protože takových lidí, co ho nemají, by se nejspíš tady dalo napočítat na prstech jedné ruky. Protože nejspíš všichni doma šíříme internet pomocí wi-fi, všímáme si rozdílů mezi domovem a školou. Jakých?

Jedním z těch rozdílů je, že doma nám internet obvykle funguje. Ale Gymi_Z je schopná zablokovat i gymi.cz. Smutné. Nemluvě o tom, že když do školy dorazíte o hodinu dřív, můžete tak maximálně na wikipedii. Aneb filtry v akci.

Když se ale vrátím o krok zpět, nabízí se mi přihlašování. Kromě zadání běžného hesla (to stačí na jednom zařízení zadat naštěstí jen jednou) se musíte přihlásit i do svého školního účtu. Většinou to stačí udělat "jen" jednou za den, ale stačí, aby Gymi_Z mělo špatnou náladu, a můžete se přihlašovat rychlostí 10 přihlášení za minutu. Ale výhody to má - nikdy v životě už své přihlašovací údaje nezapomenete.

Ale přejdu dál.

Na konci září se docela nemile ochladilo. Obyvatelům severských zemí by tyto teploty nejspíš vnukly nápad koupit si plavky, ale citlivým obyvatelům Mimoně a okolí to způsobilo ošklivý teplotní šok. Stejně tak i naší škole. Nechtěla jsem pochodovat po škole v botách, ale ochladilo se natolik, že mě mé pomalu omrzající nohy donutily investovat do tlustých položek. Investice to sice byla skvělá, ale asi ne dostatečně rychlá, neboť jsem víkend proležela s teplotou.

Tím však výčet nekončí. A to je škola jedním z míst, která by měla být věčně jako ze žurnálu.

Když nám někdo vypráví o jiných místech, myslíme si, že jsou naprosto dokonalá, bez chybičky, bez zádrhelu. Ale víte co? Není to tak. Každé místo, každý člověk skrývá nějakou část svého já.

I jinde občas nejde topení, wi-fi nebo miliarda dalších věcí.

Lenka Holajová, sexta

Těžký život studenta

Opravdu velmi závidím lidem, kteří mají ve škole dobré známky a zároveň se věnují nějaké mimoškolní aktivitě. Já na své zájmy čas nemám. Jen co přijdu ze školy, tak zasednu k učení. Dala jsem si totiž do nového školního roku jedno předsevzetí. Toužím po vyznamenání. A to také kvůli tomu, že bych se chtěla dostat na svoji vysněnou střední školu.

Moje známky však zatím nevypadají příliš dobře. Mám pocit, že první dva roky na gymnáziu nás učitelé velmi šetřili a byli tolerantní. Teď už jsme najednou velcí. Každý učitel má spoustu nových požadavků, a tak se na nás sesypala spousta nových povinností. Je toho najednou nějak moc.

Každopádně patřím k té skupině studentů, která na své zájmy čas nemá. Jen domácí úkoly mi zaberou nejméně hodinu denně. Předměty, jež mě baví, se naučím rychle. Stačí mi si přečíst probíranou látku a mám vyhráno. Většinu informací pamatuji z hodiny. Horší je to u předmětů, které mi nejdu nebo mě nebaví. To se třeba učím až do osmi hodin večer. Potom se opravdu nic moc dělat nechce. Jsem ráda, že si můžu jít lehnout. Dokonce jsem tak unavená, že už nemám sílu si ani před spaním číst knížku. Když se chci podívat na film, tak si ho musím rozdělit na tři dny a dívat se na něj po kouskách.

Jestli však chci dosáhnout svého cíle, budu muset něco obětovat, ale vím, že to dělám hlavně pro sebe. Moje předsevzetí navíc dělá radost i rodičům.

N. Šmídová, tercie

Adaptační kurz

Začali jsme tím, že jsme se sešli na vlakovém nádraží v Mimoni. Někteří z Doks přijeli na Poslův Mlýn rovnou. Když jsme dorazili na místo, tak už tam na nás čekalo našich pět spolužáků. Potom jsme se v naší velké chatě rozdělili do pokojů a vybalili si. Ještě jsme od naší paní profesorky dostali pásky na ruku, abychom každý den dostali jídlo. Poté si nás naše starší patronky Verča (ze septimy), Anička a Lucka (ze 4. A) rozdělily do skupin do tří skupin, které se jmenovaly Poslův gang, Špunti a Mc Intoši. Po obědě jsme hráli hry - jmenovaly se Ocásky a Čísla.

Nejlepší na adaptačním kurzu byla dlouhá procházka na Bezděz a táborák, na který se přijeli podívat paní ředitelka a její manžel, manžel naší paní profesorky třídní, p. profesorka Munzarová, p. profesor Kuba a p. profesor Kuchař.

Moc se nám tam líbilo!!!

Š. Burešová, prima

Výlet do Benešova nad Ploučnicí

Naše třída Sekunda se v úterý dne 23. 9. 2014 zúčastnila exkurze do dvou zámků v Benešově nad Ploučnicí.

Cesta z Mimoně do Benešova n. Ploučnicí trvala osobním vlakem cca 1 hodinu. Naštěstí byla ve vlaku zábava, s kamarádkami jsem se vůbec nenudila. Když tam vlak dojel, došli jsme na náměstí. Tam se před námi objevil Horní zámek a vlevo Dolní zámek.

V Hornímu zámku páni profesori Hollan s profesorem Kubou došli k pokladně a paní pokladní nám přidělila průvodkyni. Potom nám profesor Hollan dovolil koupit si turistickou známku nebo třeba pohled. Jeden pohled naše třída poslala paní ředitelce Ráčkové.

Asi v 9:30 začala prohlídka Horního zámku. Paní průvodkyně nám o něm pověděla spoustu zajímavostí. Byl prý postaven v 16. století rodem Salhausenů. V prvním patře zámku visel velký rodokmen této šlechty. Na obrazech byli nějací vznešení lidé, kteří měli šíleně dlouhá jména (sama nechápu proč, to jim nestačilo jedno jméno?). Druhé patro zdobily stropy, dřevěné nebo malované (renesanční).

Sál Horního zámku

Po prohlídce Horního zámku byla přestávka. Poté se šlo k Dolnímu zámku, kde mají menší zahradu s kašnou.

Přízemí zámku tvoří hlavně místnosti, které mají něco společného s jídlem: kuchyň, černá kuchyň, sklad na ovoce a zeleninu, bylo toho prostě hodně. Také tam byla zbrojovna a místnost myslivců.

Dozvěděla jsem se toho hodně, ale nebudu psát všechno, jen to, co mi přijde nejdůležitější. Třeba panovníci měli zbraně zdobené různými rytinami, a tak se dalo poznat jejich postavení. Myslivci si nechali udělat na zakázku obraz zvířete, které neznali, pouze o něm slyšeli.

Zbrojovna sloužila prvně jako prádelna a zasahovala i do zahrady, ale nakonec ji zrušili a vybudovali na jejím místě konírnu, kde bylo možné ustájit až 40 koní. Až za nějaký čas zde zřídili zbrojovnu.

Horní patro šlechta využívala na slavnosti. Hned nad schody byl vybudovaný sál, ve kterém nás paní průvodkyně vyzvala, ať si každý chlapec jde vybrat nějakou dívku a jde s ní tančit. Samozřejmě že nikdo nechtěl, ani já ne, takže jsme si nezatrsali.

Za dveřmi sálu mělo veličenstvo zvlášť pokoje (dámský a pánský). Mívali tam posezení.

Sekunda před Dolním zámkem na náměstí

Když nám průvodkyně řekla všechno o Horním i Dolním zámku, naše prohlídka skončila a mohli jsme jít do jednoho krámků na náměstí a něco si koupit na zub. Pak jsme se vydali směrem k nádraží na vyhlídku, nevím, jak se jmenovala. Podívali jsme se tedy z té výšky na celé město a konečně jsme se vypravili k nádraží. Bohužel nám první vlak ujel, tak jsme tam museli hodinu čekat, na což si všichni stěžovali. Přesto se výlet všem líbil.

Výhled na Benešov nad Ploučnicí, z rozhledny

Tak náš výlet úspěšně končí ☺.

Pan profesor Hollan a pan profesor Kuba u sochy válečníka

E. Marinská a E. Matysová

Ralsko

O prázdninách se teta rozhodla, že obě naše rodiny půjdou na Ralsko. Původně zněl plán takto: „Pojedeme na kole. Vždyť nejsme žádné padavky.“ Když jsme jí ale vysvětlili, že to na kole nikdo z nás nevyšlape, změnil se plán na: „Kvůli neschopnosti ostatních členů skupiny půjdeme pěšky.“ Když jsme následující den vyrazili, první, kdo chtěl zastavit, byla právě teta. To se ovšem nelíbilo některým členům naší výpravy. Proto vznikla dohoda, že ta rychlejší skupina půjde napřed a u každé turistické značky počká na tu pomalejší.

Byli jsme asi v polovině cesty, když se můj bratranec začal nudit. Začal si házet s lahví s vodou, kterou jsme si vzali k pití. Najednou mu ale láhev spadla mimo cestu a zapadla do listí. Bratranec ji chvíli hledal. Pak ho to ale přestalo bavit, tak povolal svého psa Maxe, aby láhev našel. Max, který byl ještě štěně, hledal opravdu s nadšením. Ovšem když ji našel, nesl ji s takovou radostí, až ji prokousl, a tudíž nám asi polovina pití vytekla.

Po této nehodě jsme museli vystoupat přes kořeny. Nejednou nám podjely nohy a skončili jsme na zemi. Když jsme odhodlaně překonali kořeny, zeptala se teta, kdy už budeme nahoře. Řekli jsme jí, že až uvidí kamenné moře, bude to jen pár kroků.

Vyčerpaní jsme se dostali ke kamennému moři a teta se rychle vydala nahoru s vidinou cíle. Nakonec jsme se i my doškrábali ke zřícenině. Chtěli jsme se pokochat výhledem na okolí, ale kvůli husté mlze jsme nic neviděli. Posvačili jsme a vydali se zase zpátky. To jsme se už rozdělili úplně.

Jakmile jsem opět překonala kořeny, narazila jsem na tetu. Ta zabloudila a čekala, až ji někdo najde a ukáže správnou cestu. Šly jsme tedy spolu. Pod Ralskem jsme našly polovinu naší výpravy a na druhou jsme čekaly zhruba půl hodiny. Pak jsme se vrátili zpátky do Mimoně.

Náš výlet jsme završili tím, že jsme zmeškali autobus a museli jsme čekat dvě hodiny na další.

K. Tahadlová, kvinta

Komunální volby

Jako každé 4 roky, tak i letos se po celé České republice konají komunální volby do zastupitelstva. Vyznačují se velmi malou účastí voličů. Přitom právě tyto volby by měli voliči brát jako jedny z nejdůležitějších, jelikož si v nich volíme ty zástupce, kteří povedou naše město, naši obec, tedy náš domov. Jako jedna z mála těch, co ještě nemají volební právo, se o politickou scénu v ČR zajímám a doufám, že letos budou lidé volit s rozumem a rozvahou.

V České Lípě je možnost vybírat ze 17 politických stran. Každý volič by měl označit křížkem maximálně 25 zastupitelů, nebo jednu stranu, ve které může udělit preferenční hlasy. Funguje zde velmi složité počítání hlasů a rozdělování nevyužitých křížků mezi ostatní strany. Pokud si volič stojí za svojí volbou, tak nejlepší, co může udělat, je to, že zaškrtně stranu, a tím všechny její kandidáty.

Většina stran slibuje to, co slibovala vždy, a nikdy nesplnila. Další strany slibují, že se o vše prostě postarají. Jiné nabízejí změny. A další nás třeba jen žádají, abychom svým hlasem ohodnotili jejich vykonanou práci. Mohli jsme si povšimnout, že před volbami všude (nejen v České Lípě) probíhají rekonstrukce silnic, městských staveb a zvelebování center. Proč by ne, alespoň budeme mít na zimu vše opravené. Také můžeme na ulici potkat mnoho kandidátů, již se snaží zviditelnit tím, že nám dávají letáčky a různé předměty se svou podobiznou a logem své strany či sdružení. Města jsou plná plakátů, billboardů a propagačních plachet obrovských rozměrů, které jsou vyvěšené na budovách.

Minulá koalice pro naše město dostavěla novou sportovní víceúčelovou halu, z ošklivé proluky pod náměstím, vzniklé po nerealizovaném projektu, vybuodovala krásný malý park, opravila pár chodníků, na kterých by si předtím člověk málem vymkl kotník. Také splnila svůj slib - zveřejňovala veškeré smlouvy a revidovala všechny již uzavřené. Ale atleti stále běhají na venkovním tartanu, i když je pokrytý sněhem, vhodné venkovní koupaliště je sprosté slovo stejně jako odpolední hodiny na úřadech

Ch. M. Janoušková, sexta

Výsledky voleb:

Vítězem je ČSSD, která získala pět mandátů (Romana Žatecká, Petr Máška, Eva Vlastníková, Tomáš Binder a Jaromír Štrumfa).

Na druhém místě je Babišovo Ano 2011, získalo čtyři mandáty (Alena Šafránková, Pavla Procházková, Zdeněk Ježák a Jitka Volfová).

Další čtyři strany získaly po třech mandátech. A to v tomto pořadí:

3. Starostové pro Liberecký kraj (Tomáš Vlček, Štěpán Slaný a Jan Policer)

4. Uděláme pořádek v České Lípě (Jan Rubický, Roman Kozák a Petra Chocová)

5. Občanská demokratická strana (Karel Tejnor, Petr Novák a Juraj Raninec)

6. Komunistická strana Čech a Moravy (Oldřich Panc, Marie Nedvědová a František Chot)

Dvě místa v zastupitelstvu dostala Česká pirátská strana (Tomáš Martínek a Jiří Wawrečka).

Po jednom mandátu mají Zelení a Nezávislí (Miroslav Hudec) a Spolehnutí (Petr Skokan).

A volební účast? 28,8

Ze zápisů MG

Vlastním vlastní osobní automobil.

Je tvrdohlavý jako nosorožec.

Mozart byl workoholik.

V. Havel měl světový rozhlas.

Krmení batolat mi nepřijde moc nenormální.

J. Hus byl proti víře a náboženství, bojoval proti křesťanství.

Pachatel odběhl z místa činnosti hned poté, co se dozvěděl, že ji uškrtil.

Vajíčka na syrovo.

Co se mi na sobě líbí? Mám zdravou ruku, mám zdravou nohu.

Co znamenají následující rčení?

Nechal si otevřená zadní vrátka – vykradli ho.

Je z laciného kraje – pochází odněkud, kde jsou špatné silnice.

Zpráva

Včera se konaly hradní slavnosti na hradě Radyni nedaleko Plzně. Zájemci se těšili na vepřové, ale vepř jim utekl. Rozbil vrátka. Škody se vyšplhaly až na 30 Kč.